

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: S. C., narozený dne X.

státní příslušnost Turecká republika
zajištěn v X.

proti

žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2022, č. j. KRPA-141291-12/ČJ-2022-000022-MIG

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž byl podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění s tím, že doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení svobody.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že žalovaný porušil ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť v rozhodnutí nebylo konkrétně uvedeno, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během doby zajištění a jaká je časová náročnost těchto kroků, odůvodnění je zcela obecné. Žalovaný časový odhad neuvedl, rozhodnutí je proto nezákonné, žalovaný měl stanovit z opatrnosti dobu kratší.
3. Žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021-32, podle kterého je v odůvodnění doby zajištění nutné uvést jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Též je třeba kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnit odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem. Soud pak musí mít možnost přezkoumat, zda stanovení konkrétní doby trvání omezení svobody odpovídá individuálním okolnostem případu a zda nebylo svévolné.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný zrekapituloval obsah napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že délka doby zajištění byla řádně odůvodněna na straně 5 napadeného rozhodnutí.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

5. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, jelikož účastníci řízení v zákonné pětidenní lhůtě po podání žaloby nenavrhli projednání věci při ústním jednání a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
6. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b), 3 zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění,*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

8. Žalobce v žalobě namítal, že délka zajištění není dostatečně odůvodněna. Tato námitka není důvodná.
9. Žalobce byl dne 28. 4. 2022 kontrolován hlídkou policie na Hlavním nádraží Praha, ve vlaku z Budapeště do Prahy, žalobce se prokázal pouze občanským průkazem Turecké republiky. Žalobce tedy při kontrole nedisponoval platným cestovním dokladem a nebyl žádným způsobem schopen doložit oprávněnost svého pobytu. Na základě uvedeného bylo s žalobcem dne 29. 4. 2022 zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění vedené pod č. j. KRPA-141291-9/ČJ-2021-000022-MIG. Téhož dne byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku účastníka správního řízení, ve kterém žalobce uvedl, že do České republiky přicestoval téhož dne, z Turecka cestoval přes Srbsko a Maďarsko, s pomocí převaděčů, v Praze měla skupina předsednout na vlak do Německa, jejich cílové země. Svůj cestovní doklad ztratil v Srbsku, ztrátu nijak neřešil. Rozhodnutí o správním vyhoštění bylo vydáno dne 29. 5. 2022.
10. Dne 29. 4. 2022 bylo žalobci vydáno rozhodnutí o zajištění za účelem správního vyhoštění dle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, přičemž doba jeho zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. K délce zajištění žalovaný uvedl, že žalobce nedisponoval platným cestovním dokladem, je proto nutné zajistit cestovní doklad náhradní. Pro tento účel musí dojít k ověření totožnosti cizince, bude dotazován Interpol a zastupitelský úřad, bude sepsána žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci, která bude zaslána na Ředitelství služby cizinecké policie. Tento orgán na základě podané žádosti správního orgánu vyhotoví dožádání, které zašle se všemi potřebnými podklady (fotografie, žádost o ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu) na zastupitelský úřad dotčené země. Posléze je správní orgán nucen vyčkat reakce dožádaného státu, přičemž doba vydání náhradního cestovního dokladu je různá, neboť se odvíjí od konkrétního státu, kterého je cizinec státním občanem. Obvykle se tato doba u států třetích zemí pohybuje od 40 do 60 dnů. Tato doba se pak odvíjí též od informací poskytnutých cizincem v rámci sepsování žádosti o ověření totožnosti, kdy cizinec uvádí nejen základní údaje o své osobě, ale též o rodinných příslušnících, místě narození, místech pobytu atd. Při stanovení doby zajištění žalovaný zohlednil dobu, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů (obstarání letenky nebo vyjednání průvozu cizince přes jiné státy EU, kdy je nutné zajistit eskortu, komunikace s domovským státem o vzetí cizince zpět), přičemž potřebná doba k zajištění uvedených úkonů se pohybuje kolem 30 dní. S ohledem na výše uvedené byla stanovena doba zajištění na 90 dnů.
11. Soud považuje toto odůvodnění délky zajištění za zcela dostačující, žalovaný podrobně vyložil nejen, jaké konkrétní úkony bude nutno provést, nýbrž provedl i kvalifikovaný Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

časový odhad. Žalobce pak nevznáší konkrétní námitky, ve kterých částech by tyto úvahy žalovaného měly být nesprávné či neúplné, či v čem spatřuje svévolnost postupu žalovaného.

12. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že měla být stanovena doba zajištění kratší. Délka 90 dní koresponduje s popsanými úkony a jejich časovou náročností.
13. Nejvyšší správní soud ustáleně judikuje (např. rozsudky ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79, ze dne 24. 2. 2020, č. j. 4 Azs 340/2018-28), že délka zajištění nesmí přesáhnout dobu přiměřenou vzhledem ke sledovanému cíli. Z rozsudku č. j. 1 As 93/2011-79 plyne, že stanovení doby zajištění je ovládáno správním uvážením. V takových případech soud přezkoumává, zda správní organ meze správního uvážení nepřekročil či nezneužil. Při odůvodnění stanovené doby zajištění (či jeho prodloužení) je pak nutno uvést, „*jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79). Nejvyšší správní soud ve své judikatuře rovněž opakovaně dovodil přípustnost zajištění v délce 90 a více dnů, přičemž v těchto případech zdůraznil výše popsanou povinnost správních orgánů délku zajištění řádně (konkrétně) odůvodnit ve vztahu k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění, zejména vyložit individuální úkony, které je v případě daného cizince nezbytné provést (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2021, č. j. 2 Azs 142/2021-22, ze dne 24. 9. 2021, č. j. 10 Azs 225/2021-34, ze dne 19. 1. 2021, č. j. 6 Azs 354/2020-27, ze dne 9. 2. 2021, č. j. 6 Azs 389/2020-17, ze dne 13. 8. 2020, č. j. 2 Azs 22/2020-25, ze dne 2. 8. 2017, č. j. 3 Azs 41/2017-40 atp.).
14. Žalobce je cizinec, který nevlastnil cestovní doklad, pročež bylo v jeho případě nutno přistoupit k řadě úkonů, které prodlužují délku zajištění.
15. Napadené rozhodnutí je souladné i s rozhodnutím Krajského soudu v Brně č. j. 41 A 21/2021-32. V odkazovaném případě nebylo možné učinit kvalifikovaný odhad časové náročnosti jednotlivých úkonů (zejména s ohledem na pandemii), soud konstatoval, že pokud žalovaný odhad učinit nedokáže, je namístě z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění (než 120 dnů). V projednávaném případě jsou však okolnosti jiné, žalovaný byl schopen kvalifikovaného odhadu časové náročnosti potřebných úkonů, také doba zajištění je kratší.
16. Jiné vady napadeného rozhodnutí namítány nebyly, soud pak neshledal v postupu žalovaného ani v jeho rozhodnutí žádné jiné vady, kterými by se musel zabývat z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. června 2022

JUDr. Lenka Loudová, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.